

Arany-könyv.

A Dávid Ferencz-alapítványra tett kegyes adományok.

Hatodik közlemény.

A *-gal jegyzettek másodszer adakoztak.

	ftt	kr.		ftt	kr.
1916. *Ferenczi Mózes	2	—	Kolozsvári főiskolánk ön-		
Ferenczi Eszter Wéber			képző egylete	5	—
Sándorné	2	—	Czakó László, Gyulai		
*Ulár Pál	1	—	László útján	1	—
*Ulár Pálné Teleki Róza	5	—	*Özv. Fejér Mártonné	10	—
1920 *Kelemen Elek	5	—	*Botár Ferencz Zsibóról	15	—
Barabás Károly egy 2 ftos			Ifj. Belényesi Zsigmond		
tallért	2	3	Bogátról	3	—
Ugyanó kis fiáért 1 huszast	—	35	*Ferenczi Eszter Wéber		
*Gyulai László	5	—	Sándorné	3	—
Egyed Ferencz H. Sztpálról	5	—	Verespatakról a Mária meny-		
*Bedő Dánielné	4	—	bemenetele (Felső - Ver-		
Petrichevich Horváth Bor-			kes) bányatársulat Mózes		
bára	10	—	András abrudbányai lel-		
Kelemen István lelkész			kész útján	10	—
Szabédról a konfirmált			Kovács Mihály esperes		
növédekektől gyűlt 40			küldeménye:		
krt 60 krral pótolva	1	—	A gagyai ekkla adománya	1	15
Pásztor Sándor m. bogáti			" lelkész t. Feren-		
ref. tan.	1	—	cz József	—	50
Spiegel Lipot VIII. gym. t. 1			együtt	1	65
1930 *Pogány Károly kir. táb-			*A kolozsvári ekkla köz-		
lai bíró M. Vásárhelyről	7	—	pénztára 1875-re	20	—
*Krizsa Gyula	5	—	A kolozsvári templom-		
*Gálfi Sándor egy lővöl-			ban gyűlt perselypénz		
deegyveti részjegyet	50	—	jun. 13-tól nov. 29-ig	14	—
Albert János I. által gyűjtve			Bodnár István, ügyv. Szi-		
Tordáról:			rákról 1875-re	10	—
Szigeti Kálmán	1	—	1954 *Molnár Sándor egy ál-		
Nagy Albert	1	—	tala a kolozsvári ek-		
Veres Antal	1	—	klézs. részére megnyert		
Özv. Fekete Lajosné	1	—	per költségeit	5	—
Perselypénz	2	63	A 6-ik közlemény egész ösz-		
Egy kereszteléskor	1	10	szege	220	3
Ambrus Miklós	5	—	Hozzá adva az előbbi 5 közl.	2934	92
1940 Magyarai Pál	3	—	A Dávid F. alap dec. 1-én		
Gyűjtő által pótolva			tesz . . .	3154	95
együtt	16	—			

Három ezer százötvennégy frt. 95 kr. már jelentékeny kis összeg s jól esik lelkenek, hogy szerény indítványom életrealóságát az eredmény igazolja. De másfelől nem titkolhatom el megütközésemet, hogy vallásközönségünk 60,000 tagjából másfél év alatt még 2000-et sem birt meghódítani a Dávid Ferencz neve, e férfiué, kinek reformátori működése méltó elismerésével 300 év maradt adós; nem titkolhatom el megütközésemet, hogy míg némelyek, vallásfelekezetünk körén kívül is, már kétszer is felkerestek becses adományaikkal, a nagyobb rész, ugy látszik, nem bír lelkesülni az ügy mellett, nem tudja illően méltányolni azt a szellemi felvilágosodást, a melyet mi unitáriusok első sorban Dávid Ferencznek köszönhetünk. Valóban, midőn az adakozók aránylag csekély számu névsorán végig tekintek s azt látom, hogy 106 ekleziánk közül eddig még csak 28-nak a tagjai adakoztak a Dávid Ferencz-alapítványra, ugy tetszik nekem, mintha az Ur Jézus szelid figyelmeztetését hallanám megújulni: Avagy nem tizen tisztulának-e meg, a kilencze pedig hol vagyon?

Azonban a fák sem egyszerre hajtanak ki és hozzák meg a maguk gyümölcseiket; reméllem, hogy egyházunk tagjai is, ki korábban ki későbben, de mindnyájan meghozzák áldozatukat e nemes czélu alapítvány gyarapítására, és senki nem érdemesíti magát Jézus eme fedésére: Valamely fa nem terem jó gyümölcsöt: kivágtatik és a tűzre vettetik. Mily kedvező alkalom a vallásos buzgóság kifejtésére a karácson, melyen még a pásztorok is ajándékokkal siettek a Jézus jászoly-bölcsőjéhez! És az új év, e nagy kérdő jel életünkben! A midőn azért legmelegebb köszönetemet nyilvánítom azon kegyes lelkeknek, kik a Dávid Ferencz-alapítványt enynyire gyarapítani igyekeztek, s hiszem, hogy a jövő évben is gyarapítani fogják; legyen szabad megújítom kérésemet mindazokhoz, a kik még semmivel sem járultak ahoz. Ha szeretjük magunkat egyenlőknek tartani másokkal: mutassuk ezt meg tettek által. Egyházunk szeretetét ne csak ajkainkon hordozzuk, hanem bizonyítsuk is bé mindnyájan.

Végül megjegyzem, hogy a 4-dik füzetben kiadott közleményből 1868 és 1869 sorszám alól Dima János és Szász György 6—6 kr. adománya Tarcsafalváról a részletetetésnél kimaradt, de a főszezszeben, mint ott látható, ez is bé van számitva.

Kolozsvárt, december 1-én 1875.

Ferencz József.

A szerkesztőség ez évi utolsó füzettel szives köszönetét küldi a t. munkatársaknak, valamint a pártoló és előfizető közönségnek. Részünkről azon megnyugtató öntudattal zárjuk bé a Ker. Magvető ez évi folyamát, hogy a mi munkánk nem volt hiában való az Urban s az adott viszonyok között mindent megtettünk, hogy folyóiratunk a maga rendeltetésének megfeleljen. Ebbe helyezük reményünket a jövőre nézve is; a miért új előfizetési felhívásunkat boldog új-év kívánásunk kíséretében t. olvasóink szives figyelmébe ajánljuk.